

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200944
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8518200944.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 351 026, so sídlom Gr?sslingova 77, 811 09 Bratislava, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovaným: 1./ M. U., O.. XX.XX.XXXX, V. G. XX, XXX XX P., 2./ X. U., O.. XX.XX.XXXX, V. G. XX, XXX XX P., o zaplatenie 3.470,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 8Csp/37/2018-114 zo dňa 26. apríla 2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III.

Priznáva žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto: „I. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.016,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.016,30 eur od 01.11.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 16,20 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

2. 2.1 V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 3.470,20 eur s úrokom vo výške 6,00 % ročne zo sumy 3.470,20 eur od 01.11.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.470,20 eur od 01.11.2016 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzavretej na cieľovú sumu 9.000,- eur a Žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril so žalovanými 23.07.2012 Úverovú zmluvu k účtu č. XXXXXXXX/XXXX (ďalej aj „Úverová zmluva“) a poskytol im stavebný úver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie vo výške 4.889,- eur pri úrokovej sadzbe 6,00 % ročne. Peňažné prostriedky vo výške 9.000,- eur boli žalovaným poskytnuté na základe písomnej požiadavky žalovaných na čerpanie peňažných prostriedkov, pričom táto skutočnosť bola žalovaným oznámená listami z 11.01.2012, 27.07.2012 a 30.07.2013 označenými ako „Oznámenie o výplate“. Žalovaní sa zaviazali splácať úver mesačnými splátkami vo výške 63,- eur splatnými k 1. dňu v mesiaci. Splátka sa považovala za včas splatenú, ak bola pripísaná najneskôr v 16. deň v mesiaci. Listom označeným ako „Začiatok splácania úveru“ z 23.10.2012 bol žalovaným

oznámený začiatok splácania úveru určený na 01.11.2012. Rovnako označeným listom z 20.02.2013 bola zmenená výška mesačnej splátky na 64,80 eur mesačne počnúc 01.03.2013. Keďže žalovaní úver riadne nesplácali 31.10.2016 požiadal žalobca žalovaných o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 3.470,20 eur.

2.2 Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní od začiatku konania neuskutočnili žiadny úkon, súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom zistil tento skutkový stav: Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX uzavretej na cieľovú sumu 9.000,- eur a Žiadosti o poskytnutie úveru uzatvoril žalobca so žalovanými 23.07.2012 Úverovú zmluvu k účtu č. XXXXXXXX/XXXX a poskytol im stavebný úver vo výške 4.889,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 6,00 % ročne. Peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaní zaviazali použiť na kúpu nehnuteľnosti, im boli vo výške 9.000,- eur poskytnuté po čiastkach, a to suma 3.953,88 eur 11.01.2012, suma 3.246,12 eur 27.07.2012 a suma 1.800,- eur 30.07.2013, o čom boli žalovaní oboznámení listami z 11.01.2012, 27.07.2012 a 30.07.2013 označenými ako „Oznámenie o výplate“. Žalovaní sa zaviazali splácať úver mesačnými splátkami vo výške 63,- eur splatnými k 1. dňu v mesiaci. Splátka sa považovala za včas splatenú, ak bola pripísaná najneskôr v 16. deň v mesiaci. Začiatok splácania bol všeobecne určený v čl. III bod 2 úverovej zmluvy, pričom žalovaným bol začiatok splácania určený od 01.11.2012 oznámený listom „Začiatok splácania úveru“ z 23.10.2012. Rovnako označeným listom z 20.02.2013 bola zmenená výška mesačnej splátky na 64,80 eur mesačne počnúc 01.03.2013, ktorá bola zvýšená o poisťné vo výške 1,80 eur. V Úverovej zmluve sa ďalej žalovaní zaviazali uhradiť úver v lehote 8 rokov a 5 mesiacov od pridelenia cieľovej sumy, pričom predpokladaný dátum konečnej splatnosti bol v zmluve určený na 01.12.2020. V priebehu trvania právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, zaslal žalobca žalovaným viacero upomienok a výziev na úhradu ich aktuálneho dlhu. Žalovaní od septembra 2012 do 21.07.2016 uhradili celkovo sumu 2.872,70 eur. Výzvami uskutočnenými pred Žiadosťou o okamžité splatenie úveru z 22.09.2016, vyzval žalobca oboch žalovaných na úhradu dlžnej sumy 283,- eur a upozornil ich na možnosť žiadať okamžité splatenie úveru, ktoré im boli doručené 28.09.2016. Keďže žalovaní nereagovali na predošlú výzvu, žalobca „Žiadosťou o okamžité splatenie úveru“ z 31.10.2016 požiadal žalovaných o okamžité splatenie celého zostatku úveru dňom 31.10.2016 vo výške 3.470,20 eur. Predmetné listiny boli obom žalovaným doručené 07.11.2016.

2.3 Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná v časti o zaplatenie sumy 2.016,30 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutými a uhradenými finančnými prostriedkami a v tejto časti žalobe vyhovel. V časti zaplatenia sumy prevyšujúcej túto sumu spolu s riadnym úrokom vo výške 6,00 % ročne z celej žalovanej sumy súd žalobu zamietol. Keďže sa žalovaní dostali do omeškania so splácaním svojho peňažného dlhu, žalobca mal právo požadovať aj úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne, avšak uplatnil si úrok v nižšej ako zákonnej výške, preto mu ho súd priznal z predmetnej istiny v ním uplatnenej výške. V časti zaplatenia úroku z omeškania zo sumy prevyšujúcej 2.016,30 eur súd žalobu zamietol.

2.4 O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.470,20 eur a bol úspešný v časti zaplatenia sumy 2.016,30 eur, čo predstavuje úspech v rozsahu 58,10 %. Žalovaní boli úspešní v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, teda v rozsahu 41,90 %. Preto súd zaviazal žalovaných na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 16,20 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník § 369 ods. 1, 3, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 7 ods. 3, 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, § 1 ods. 3 písm. d), § 9 ods. 1, 2 písm. j), k), y), § 11 ods. 1 písm. a) § 24 ods. 1, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 31.01.2013 a § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v odvolaní tvrdil, že v zmysle vydaného bankového povolenia je oprávnený poskytovať zásadne len účelovo viazané peňažné prostriedky na tzv. stavebné účely a práve toto špecifikum má za následok nemožnosť aplikácie ustanovení o spotrebiteľských úveroch na vzťah medzi žalobcom a žalovaným v tomto konaní, z čoho jednoznačne vyplýva, že Úverová zmluva nie

je spotrebiteľským úverom v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že legitímnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov po okamžitom zosplatnení úveru vyplýva prima facie zo samotného znenia § 502 a § 503 Obchodného zákonníka, bez potreby duplicitných dojednaní v zmluve o úvere. Zdôraznil, že inštitút úroku je v právnej doktríne SR a ČR dlhodobo interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania (bez ohľadu na termín splatnosti úveru), t. j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vo zvyšnej časti vyhovie a prizná žalobcovi proti žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Na základe doručenej výzvy súdu prvej inštancie sa žalovaní k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05). Odvolací súd so zreteľom na záver o spotrebiteľskom charaktere Úverovej zmluvy a s tým súvisiacou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie okresného súdu. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že uzatvorená úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovaných ako dlžníkov z tejto Zmluvy s tým, že je namieste aplikovať ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože uzavretá Úverová zmluva neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov ako ani počet splátok.

13. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia Úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

Podľa § 24 ods. 1 ZoSÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k) a y) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaných zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 2.016,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.016,30 eur od 01.11.2016 do zaplatenia, o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o povinnosti žalovaných nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 16,20 % bol správny.

15. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní boli žalovaní v 1. a 2 rade úspešní v celom rozsahu, preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a zároveň žalobca v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).